

פרשת נצבים

אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלוקיכם וגו'. טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך וגו'. לעברך בברית ה' אלוקיך (כט, ט-יא)

אי' בגמ' (סוטה לז, ב) דפסוקים אלו נאמר בהם ברית וערבות לישראל, שכל ישראל ערבין זה לזה. (ויעוין שם בתוס' ד"ה אמר את החשבון לכך).

והנה רש"י (נדה יגף ב ד"ה כספחת) כתב, דאין ערבות לגרים, דישראל ערבין זה לזה אך לא לגרים שביניהם.

ולכאורה, הרי בפרשה זו כתוב ג"כ 'וגרך אשר בקרב מחניך' וא"כ מבואר דאף הגרים בכלל הערבות, וכיצד הוציאם רש"י מכלל הערבות.

ונראה עפ"מ"כ בספר 'ביצחק יקרא' (ח"ב סט"ו) דהערב מחויב בשני דברים, האחד לדאוג שהלווה ישלם, והשני דאם אין ללווה לשלם, משלם הערב תחת הלווה, ואף בערבות דישראל יש את שני החלקים, ראשית שכ"א מישראל מחויב לדאוג שחבירו יעשה המצוה, ולכן יכול להוציא את חבירו בברכת המצוות, ושנית דבעוון אחיו נענש.

עפ"ז י"ל, דהחלק הראשון שכ"א מחויב לדאוג שהשני יקיים שייך גם בגרים, ושפיר יתכן לומר דאפשר להוציא את הגרים בברכת המצוות. אך מש"כ רש"י דהגרים אינם בכלל ערבות היינו בחלק השני, דישראל אינם נענשים בעבור עוונות הגרים.

מקור: מציון מכלל יופי